

สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน (Islamic Republic of Pakistan)

เมืองหลวง กรุงอิสลามาบัต

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียใต้ บริเวณเส้นละติจูดที่ 33 องศาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 70 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 796,095 ตร.กม.

อาณาเขต พรมแดนทางบกระยะทาง 7,257 กม. และพรมแดนทางทะเลติดกับทะเลอาหรับระยะทาง 1,046 กม.

ทิศเหนือ	ติดกับจีน (438 กม.)
ทิศใต้	ติดกับทะเลอาหรับ (1,046 กม.)
ทิศตะวันออก	ติดกับอินเดีย (3,190 กม.)
ทิศตะวันตก	ติดกับอิหร่าน (959 กม.) และอัฟกานิสถาน (2,670 กม.)

ภูมิประเทศ ทางเหนือและทางตะวันตกเป็นที่ราบสูง ส่วนทางตะวันออกและทางใต้เป็นที่ราบและที่ราบลุ่ม ปากีสถานมียอดเขาสูงเป็นอันดับ 2 ของโลก คือ K2 หรือยอดเขา Godwin Austen (8,611 ม.)

ภูมิอากาศ พื้นที่ส่วนใหญ่มีอากาศร้อนและแห้งแล้ง หนาวจัดในภาคเหนือ อุณหภูมิเฉลี่ย 21-23.5 องศาเซลเซียส มี 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูหนาว ระหว่าง พ.ย.-มี.ค. อุณหภูมิต่ำสุด 5 องศาเซลเซียส อากาศหนาวเย็นที่สุดใน ธ.ค. และ ม.ค. เดือนที่แห้งแล้งที่สุดคือ พ.ย. ฤดูร้อน ระหว่าง เม.ย.-ก.ค. อุณหภูมิสูงสุดใน มิ.ย. สูงถึง 45 องศาเซลเซียส ฤดูฝน ระหว่าง ก.ค.-ก.ย. ฝนตกมากที่สุดใน ก.ค. ปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ย 489 มม.ต่อปี ภัยธรรมชาติที่เกิดบ่อย ได้แก่ อุทกภัย ภัยแล้ง และแผ่นดินไหว

ประชากร 247,653,551 (ต.ค.2566) ประกอบด้วย เชื้อสายปัญจาบ 44.7% ปชตุนหรือปาทาน 15.4% สินธี 14.1% Saraiki (แตกแขนงมาจากปัญจาบ) 8.4% โมฮาจิร์ 7.6% บาโลช 3.6% และอื่น ๆ 6.3% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 34.82% วัยรุ่นถึงกลางคน (15-64 ปี) 60.83% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.35% อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 67.79 ปี ชาย 66.8 ปี หญิง 68.9 ปี อัตราการเกิด 26.01 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.94 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.91%

ศาสนา อิสลาม 96.5% (ซุนนี 85-90% ชีอะฮ์ 10-15%) ที่เหลือ ได้แก่ ฮินดู คริสต์ ซิกข์ และพุทธ

ภาษา ภาษาอูรดูเป็นภาษาราชการ ส่วนภาษาอังกฤษใช้ในการติดต่อธุรกิจ นอกจากนี้ ยังมีภาษาท้องถิ่นตามชาติพันธุ์ต่าง ๆ ได้แก่ ปัญจาบ 38.8% สินธี 14.6% ปสต์ 18.2% บาโลจ 3% และภาษาถิ่นอื่น ๆ 2.4%

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 58% ชาย 69.3% หญิง 46.5% เด็กอายุ 15 ปีขึ้นไป สามารถอ่านออกเขียนได้ มีมหาวิทยาลัยประมาณ 130 แห่ง เป็นของรัฐบาล 71 แห่ง และเอกชน 59 แห่ง โรงเรียนอาชีวศึกษา 730 แห่ง แบ่งระดับการศึกษาเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา

มีโรงเรียนสอนศาสนาทั้งของภาครัฐและเอกชน ซึ่งได้รับความนิยมจากประชาชนที่มีฐานะยากจน เนื่องจากผู้เรียนไม่ต้องรับภาระค่าใช้จ่าย ทั้งค่าเล่าเรียน ที่พัก และค่าอาหาร องค์กรที่ โรงเรียนสอนศาสนาหลายแห่งมักถูกโจมตีว่า เป็นแหล่งจัดหาสมาชิกใหม่ของกลุ่มก่อการร้าย

การก่อตั้งประเทศ เคยเป็นส่วนหนึ่งของอินเดีย ก่อนได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักร ต่อมาได้ประกาศแยกดินแดนออกจากอินเดียเมื่อ 14 ส.ค.2490 ในช่วงแรก ปากีสถานมีพื้นที่ทั้งทางฝั่งตะวันตกและตะวันออกของอินเดีย จนกระทั่งปี 2514 เกิดสงครามกลางเมืองในพื้นที่ปากีสถานตะวันออก จนนำไปสู่การแบ่งแยกประเทศและจัดตั้งเป็นบังกลาเทศในปัจจุบัน

วันชาติ 23 มี.ค. (วันประกาศสาธารณรัฐ 23 มี.ค.2499)

การเมือง ปกครองแบบสหพันธ์สาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ และ นรม.เป็นผู้บริหารประเทศ แบ่งเขตการบริหารเป็น 4 แคว้น ได้แก่ แคว้นบาลูจิสถาน แคว้นปัญจาบ แคว้นสินธ์ และ แคว้นไคเบอร์-ปัคตูนควา ส่วนพื้นที่ชนเผ่า แบ่งเป็น 7 เขต ได้แก่ Bajaur, Mohmand, Khyber, Orakzai,

Kurram, North Waziristan และ South Waziristan รวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของแคว้นโคเคเบอร์-ปักคุดนควา นอกจากนี้ พื้นที่แคชเมียร์ส่วนที่ปากีสถานครอบครอง แบ่งเขตบริหารเป็น 2 เขต ได้แก่ Azad Kashmir และ Gilgit-Baltistan

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นผู้นำทางพิธีการ มาจากการสรรหาโดยสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาแห่งรัฐ มีวาระ 5 ปี ทำหน้าที่แต่งตั้ง ครม. โดยผ่านความเห็นชอบจาก นรม. ส่วน นรม. เป็นผู้บริหารประเทศ มาจากการสรรหาของสมาชิกสภาแห่งรัฐ ปัจจุบัน นาย อารีฟ-อูเราะฮ์มาน อัลวี เป็นประธานาธิบดี ส่วน นรม.เป็นผู้นำฝ่ายบริหาร โดยเป็นหัวหน้าหรือผู้แทนของพรรคการเมืองที่มีเสียงข้างมากที่ได้รับเลือกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดย นรม.คนปัจจุบัน คือ นาย Anwaarul Haq Kakar สมาชิกวุฒิสภาจากแคว้นบาลูจิสถาน (สังกัดพรรค Balochistan Awami Party-BAP) ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง นรม.รักษาการ เมื่อ 12 ส.ค.2566 และได้เข้าพิธีสาบานตนเมื่อ 14 ส.ค.2566 เพื่อเตรียมจัดการเลือกตั้งทั่วไปที่จะมีขึ้นในห้วงต้นปี 2567 ภายหลังจาก นรม.Shehbaz Sharif ประกาศยุบสภาเมื่อ 9 ส.ค.2566

ฝ่ายนิติบัญญัติ : เป็นระบบ 2 สภา 1) วุฒิสภา มีสมาชิก 104 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง และโดยอ้อม วาระ 6 ปี โดยจะมีการเลือกสมาชิกวุฒิสภาใหม่ครึ่งหนึ่งทุก 3 ปี และ 2) สภาผู้แทนราษฎร มีสมาชิก 342 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง 272 คน (สำรองสำหรับสตรี 60 คน และผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม 10 คน) วาระ 5 ปี

ฝ่ายตุลาการ : ระบบศาล ประกอบด้วย ศาลสูงสุด ศาลอิสลาม ศาลสูง (มีในทุกรัฐและที่อิสลามาบัด) ศาลท้องถิ่นและศาลเฉพาะด้านอื่น ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ศาลคดีการฉ้อราษฎร์บังหลวง ศาลคดียาเสพติด และศาลคดีการก่อการร้าย ศาลอิสลามมีอำนาจในการตรวจสอบและตัดสินว่ากฎหมายขัดกับหลักอิสลาม และรัฐบาลก็จำเป็นต้องแก้ไขให้สอดคล้องกับหลักอิสลาม

พรรคการเมืองสำคัญ ได้แก่ 1) Pakistan Muslim League-Nawaz (PML-N) เป็นพรรครัฐบาล ปัจจุบัน 2) Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI) พรรคฝ่ายค้าน 3) Pakistan Peoples Party (PPP) 4) Muttahida Qaumi Movement (MQM) หรือ United National Movement 5) Pakistan Muslim League Quaid-i Azam (PML-Q) 6) Jamist-i Ulema-i Islam Fazl-urRehman (JUI-F) และ 7) Awami National Party (ANP)

เศรษฐกิจ ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สงครามรัสเซีย-ยูเครน และอุทกภัยครั้งร้ายแรง ทำให้ปากีสถานจำเป็นต้องกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ก่อนการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ปากีสถานเป็นตลาดขนาดใหญ่ มีประชากรมากเป็นอันดับ 6 ของโลก และมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงขึ้นต่อเนื่อง ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมก่อสร้าง ระบบสาธารณูปโภค โทรคมนาคม ที่อยู่อาศัย ท่าเรือ และสนามบินในปากีสถานขยายตัวเพิ่มขึ้น แต่ยังมีข้อจำกัดด้านการผลิตไฟฟ้าที่ไม่เพียงพอสำหรับอุตสาหกรรมผลิต นอกจากนี้ ปัญหาการเมือง ปัญหาความไม่สงบจากการก่อการร้าย และภัยธรรมชาติยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของปากีสถาน ส่งผลให้ปากีสถานยังอยู่ในบัญชีรายชื่อประเทศกำลังพัฒนา โดยประชากรมีรายได้ต่ำและว่างงานในอัตราที่สูง

ปีงบประมาณ 1 ก.ค.-30 มิ.ย.

สกุลเงิน ตัวอย่างสกุลเงิน : ปากีสถานรูปี (Pakistani Rupee/PKR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 275.45 ปากีสถานรูปี

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 7.54 ปากีสถานรูปี (ต.ค.2566)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2566)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 389,660 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 3.5%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,716.43 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 73,780,029 ล้านคน

อัตราการว่างงาน : 7%

อัตราเงินเฟ้อ : 27.4%

ผลผลิตทางการเกษตร : ฝ้าย ข้าวสาลี ข้าว อ้อย ผลไม้ ผัก นม เนื้อวัว เนื้อแกะ และไข่

ผลผลิตอุตสาหกรรม : สิ่งทอและเครื่องแต่งกาย อาหารแปรรูป เวชภัณฑ์ วัสดุก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับกระดาษ ปู่ และกึ่ง

ดุลบัญชีเดินสะพัด : ขาดดุล 4,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 2,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 26,550 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : สิ่งทอ (เสื้อผ้า ผ้าปูที่นอนและปลอกหมอน ผ้าฝ้ายและเส้นด้าย) ข้าว เครื่องหนัง เครื่องกีฬา เคมีภัณฑ์ สินค้าอุตสาหกรรม และพรม

ประเทศคู่ค้า : สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร จีน เยอรมนี ออสเตรเลีย สหราชอาณาจักรออสเตรีย และสเปน

มูลค่าการนำเข้า : 105,880 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : น้ำมันปิโตรเลียม และผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม เครื่องจักร พลาสติก อุปกรณ์เกี่ยวกับการขนส่ง น้ำมัน กระดาษและกระดาษแข็ง เหล็กและเหล็กกล้า และชา

ประเทศคู่ค้า : จีน สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย สหรัฐฯ อินเดีย และซาอุดีอาระเบีย

ทรัพยากรธรรมชาติ : ปิโตรเลียม (มีจำกัด) ถ่านหินคุณภาพต่ำ เหล็กกล้า ทองแดง ก๊าซธรรมชาติ เกลือ และหินปูน

การทหาร กองทัพปากีสถานมีกำลังพล 630,000 นาย แบ่งเป็น ทบ. ทอ. และ ทร. มีหน่วย National Command Authority ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย บริหารกำลังพล ควบคุมดูแลการพัฒนาวิเคิลียร์ และองค์กรทางยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังสำรองอีก 150,000 นาย ประกอบด้วยหน่วยยามชายฝั่ง กองกำลังส่วนหน้า หน่วยป้องกันภัยทางทะเล หน่วยปฏิบัติการจู่โจม และหน่วยรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ

ทบ. มีกำลังพล 550,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ รถถังหลักอย่างน้อย 2,496 คัน รถสายพานลำเลียงพลหุ้มเกราะ 1,605 คัน ปืนใหญ่อย่างน้อย 4,472 กระบอก บรบ 102 เครื่อง และ ฮ. 278 เครื่อง

ทร. มีกำลังพล 30,000 นาย ในจำนวนนี้เป็นกองการบินทหารเรือ 2,000 นาย และนาวิกโยธิน 3,200 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เรือดำน้ำ 8 ลำ เรือฟริเกต 9 ลำ เรือตรวจการณ์ 17 ลำ และเรือลำเลียง 17 ลำ

ทอ. มีกำลังพล 50,000 นาย มีหน่วยป้องกันภัยทางอากาศ หน่วยจู่โจม หน่วยต่อต้านสงครามภาคพื้น หน่วยปฏิบัติการค้นหาและบรรเทาสาธารณภัย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ บ.รบ 425 เครื่อง บ.ขับไล่ 190 เครื่อง และ บ.ลำเลียง 33 เครื่อง

นอกจากนี้ ยังมีคณะผู้สังเกตการณ์ทางทหารของสหประชาชาติในอินเดียและปากีสถาน (United Nations Military Observer Group in India and Pakistan-UNMOGIP) อีก 43 นาย จาก 10 ประเทศ (มีทหารไทย 4 นาย) และปากีสถานส่งกำลังพลกว่า 7,120 นาย เข้าร่วมภารกิจรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ (UN)

งบประมาณทางทหาร 11,204 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) ปัญหาก่อการร้าย โดยกลุ่มก่อการร้ายที่เป็นภัยคุกคามสำคัญ อาทิ กลุ่ม Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) ซึ่งต้องการแบ่งแยกดินแดนแคว้นไคเบอร์-ปคตูนควา เพื่อปกครองตนเอง กลุ่ม Balochistan Liberation Army (BLA) ซึ่งเป็นกลุ่มแบ่งแยกดินแดนในแคว้น Balochistan ที่มุ่งก่อเหตุโจมตีรัฐบาลปากีสถานและผลประโยชน์จีนในปากีสถาน เฉพาะอย่างยิ่งชาวจีนที่ทำงานในปากีสถาน เนื่องจากไม่เห็นด้วยที่รัฐบาลปากีสถานร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับรัฐบาลจีน

2) ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ อาทิ ปัญหาค้ายาเสพติด เฉพาะอย่างยิ่งเฮโรอีนที่มีแหล่งผลิตในอัฟกานิสถาน ปัญหาขบวนการลักลอบขนคนเข้าเมืองผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์ ค่าแรงงาน การจัดทำหนังสือเดินทาง และเอกสารปลอม

3) ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งนี้ เกิดอุทกภัยครั้งร้ายแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ของปากีสถานเมื่อปี 2565 ครอบคลุมพื้นที่ 1 ใน 3 ของประเทศ ทำให้บ้านเรือนประชาชนมากกว่า 1 ล้านหลังคาเรือนได้รับความเสียหาย และเสียชีวิต 1,739 คน สาเหตุสำคัญเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภูเขา น้ำแข็งละลาย และฝนตกหนักต่อเนื่อง

4) ปัญหาการช่วงชิงอำนาจระหว่างพรรคการเมืองสำคัญ 2 พรรค ได้แก่ พรรค Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI) นำโดยนายอิมราน ข่าน อดีต นรม. กับ พรรค Pakistan Muslim League-Nawaz (PML-N) จนทำให้เกิดการชุมนุมประท้วงบ่อยครั้ง หลายครั้งเกิดความรุนแรงจนทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ปากีสถานเข้าร่วมในองค์การระหว่างประเทศและกลุ่มความร่วมมือทั้งในฐานะสมาชิกและผู้สังเกตการณ์ที่สำคัญ 62 แห่ง เช่น ARF, ECO, IAEA, NAM, OIC, SAARC, SCO, UNESCO และ ASEAN (ในฐานะคู่เจรจา)

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปากีสถานมีเป้าหมายพัฒนาด้านนิวเคลียร์อวกาศและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง อุตสาหกรรมชีวภาค และเทคโนโลยีการสื่อสาร การพัฒนาด้านนิวเคลียร์ของปากีสถานมีความคืบหน้าอย่างมากจากความร่วมมือกับจีนในการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ ซึ่งเป็นที่เคลือบแคลงของสหรัฐฯ และอินเดีย เนื่องจากเกรงว่า ปากีสถานจะใช้เทคโนโลยีดังกล่าวพัฒนาเป็นอาวุธนิวเคลียร์ ทั้งนี้มีการประเมินว่า ปากีสถานมีหัวรบนิวเคลียร์ประมาณ 100-120 ลูก

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยานระหว่างประเทศ 12 แห่ง ที่สำคัญ ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติจินนาห์ ที่การาจี และท่าอากาศยานนานาชาติเบนาซีร์ บุตโต ที่อิสลามาบัต ฐานทัพอากาศมี 11 แห่ง สายการบินที่สำคัญ ได้แก่ Pakistan International Airlines, Airblue และ Shaheen Air International เส้นทางรถไฟระยะทาง 11,881 กม. ถนนระยะทาง 263,942 กม. ท่าเรือที่สำคัญ ได้แก่ ท่าเรือกวาดาร์ การาจี และกาซิม ด้านโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการ 3,104,415 เลขหมาย (ปี 2559) โทรศัพท์เคลื่อนที่ 136,489,014 เลขหมาย (ปี 2559) ผ่านระบบ GSM GPRS EDGE รหัสโทรศัพท์ +92 รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .pk จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 44,608,065 คน (ปี 2560) จำนวนบัญชีเฟซบุ๊ก 27,000,000 บัญชี (ปี 2560) เว็บไซต์การท่องเที่ยว คือ <http://www.tourism.gov.pk>

การเดินทาง สายการบินไทยให้บริการเที่ยวบินตรงไปปากีสถาน 3 เส้นทาง ได้แก่ อิสลามาบัต ลาฮอร์ และการาจี รวม 17 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ ส่วนสายการบินอื่น ได้แก่ สายการบิน Pakistan International Airlines (PIA) ซึ่งเป็นสายการบินแห่งชาติของปากีสถาน และแอร์อินเดีย ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง นักท่องเที่ยวไทยขอรับการตรวจลงตรา เพื่อเดินทางไปยังปากีสถานได้ที่สถานเอกอัครราชทูต (สอท.) ปากีสถาน ณ กรุงเทพฯ สำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา และสามารถพำนักในปากีสถานได้เป็นเวลา 30 วัน

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

รัฐบาลปากีสถานจะจัดการเลือกตั้งทั่วไปในห้วงสัปดาห์สุดท้ายของ ม.ค.2567 ภายหลังจากรัฐบาลของนาย Shehbaz Sharif ประกาศยุบสภาเมื่อ 9 ส.ค.2566 และนาย Anwaar ul Haq Kakar สมาชิกวุฒิสภาจากแคว้นบาลูจิสถาน (สังกัดพรรค Balochistan Awami Party-BAP) ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งรักษาการ นรม.ปากีสถานอย่างเป็นทางการเมื่อ 14 ส.ค.2566 โดยการแข่งขันทางการเมืองระหว่างพรรค Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI) ของนายอิมราน ข่าน อดีต นรม. ที่พ้นตำแหน่งจากมติไม่ไว้วางใจของสภาผู้แทนราษฎร กับพรรค Pakistan Muslim League-Nawaz (PML-N) ของนาย Shehbaz Sharif เริ่มรุนแรงนับตั้งแต่ นาย Shehbaz ดำรงตำแหน่ง นรม. แทนนายอิมราน เมื่อ เม.ย.2565 โดยนายอิมรานและพรรค PTI จัดชุมนุมทางการเมืองอย่างต่อเนื่องจนถึงพฤษภาคม 2566 เพื่อเรียกร้องให้จัดการเลือกตั้งก่อนกำหนด และกล่าวหาพรรค PML-N ว่า บริหารประเทศล้มเหลว เฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ รวมทั้งเป็นรัฐบาลหุ่นเชิดของสหรัฐฯ และชาติตะวันตก ขณะที่สมาชิกพรรค PML-N ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ตัดสิทธิ์ทางการเมืองนายอิมรานเป็นเวลา 5 ปี

การแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายในประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งกลุ่ม Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) ยังไม่มีแนวโน้มจะประสบผลสำเร็จ เนื่องจากสมาชิกกลุ่ม TTP มีศักยภาพในการก่อเหตุสูง นอกจากนี้ รัฐบาลปากีสถานยังไม่มีท่าทีต้องการเจรจากับกลุ่ม TTP อีกครั้ง แต่ใช้วิธีกดดันรัฐบาลตอลิบานให้ยับยั้งการก่อเหตุของสมาชิกกลุ่ม TTP ซึ่งก่อเหตุโจมตีผลประโยชน์ของรัฐบาลปากีสถานอย่างต่อเนื่องในห้วงที่ผ่านมา โดยประกาศจะเนรเทศผู้อพยพชาวอัฟกันที่อาศัยอยู่อย่างผิดกฎหมายประมาณ 1.1 ล้านคนออกนอกปากีสถานภายใน 1 พ.ย.2566 นอกจากนี้ ปากีสถานยังเสี่ยงจะเผชิญภัยคุกคามการก่อการร้ายจากกลุ่ม Islamic State (IS) มากขึ้น เนื่องจากกลุ่มตอลิบานปราบปรามสมาชิกกลุ่ม Islamic State Khorasan Province (ISKP) ในอัฟกานิสถาน (เครือข่ายย่อยของกลุ่ม IS) ทำให้สมาชิกกลุ่ม ISKP บางส่วนหลบหนีข้ามพรมแดนเข้าไปในปากีสถานและอาจก่อเหตุต่อผลประโยชน์ของปากีสถานได้

ด้านต่างประเทศ นโยบายต่างประเทศของปากีสถานมุ่งเน้นการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุกประเทศ โดยเน้นการให้ความสำคัญกับจีนในฐานะประเทศที่มีบทบาทสำคัญในเอเชีย-แปซิฟิก ผ่านการลงทุนโครงการระเบียงเศรษฐกิจจีน-ปากีสถาน (China-Pakistan Economic Corridor-CPEC) ร่วมกัน ซึ่งสร้างความกังวลให้แก่อินเดียและสหรัฐฯ ว่า อาจเป็นภัยคุกคามอินเดียและสหรัฐฯ ในด้านยุทธศาสตร์ การเมือง ความมั่นคง และเศรษฐกิจโลก ขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างปากีสถานกับอินเดียไม่ราบรื่น เฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่อินเดียประกาศยกเลิกมาตรา 370 และข้อกำหนด 35a ในรัฐธรรมนูญ โดยปรับโครงสร้างเขตปกครองของรัฐจัมมูและแคชเมียร์ (Jammu & Kashmir-J&K) ออกเป็น 2 ดินแดนสหภาพ

ความสัมพันธ์ไทย-ปากีสถาน

ไทยและปากีสถานสถาปนาความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการเมื่อ 11 ต.ค.2494 ปัจจุบัน ไทยมี สอท. ณ อิสลามาบัด และ สกญ. ณ การาจี ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลแคว้นสินธ์และแคว้นบาลูจิสถาน ไทยกับปากีสถานเป็นพันธมิตรที่ดีต่อกันมาอย่างยาวนาน โดยไทยสนับสนุนปากีสถานในการปรับสถานะเป็น ประเทศคู่เจรจาเต็มรูปแบบของอาเซียน ส่วนปากีสถานเคยช่วยคัดค้านไม่ให้นำปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ของไทยเข้าสู่ที่ประชุมองค์การความร่วมมืออิสลาม (Organization of Islamic Cooperation-OIC) ทำให้ ปัญหาดังกล่าวยังไม่ถูกยกระดับเป็นปัญหาสากล รวมทั้งไม่เคยแสดงความคิดเห็นเชิงลบต่อนโยบายการแก้ไข ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย นอกเหนือจากกรอบของ OIC

ความสัมพันธ์ในเชิงการค้า ปากีสถานให้ความสำคัญกับไทยตามยุทธศาสตร์มองตะวันออก (Look East Policy) เพื่อลดการพึ่งพาทางเศรษฐกิจกับประเทศในภูมิภาคเดียวกัน ส่วนไทยให้ความสำคัญกับ ปากีสถานในฐานะตลาดส่งออกที่มีศักยภาพและมีประชากรมากเป็นอันดับ 6 ของโลก โดยเมื่อ ม.ค.-ต.ค.2566 การค้าทั้งสองฝ่ายมีมูลค่า 519.36 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 307.60 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ไทยส่งออกไปปากีสถานมูลค่า 413.48 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้าจากปากีสถานมูลค่า 105.88 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) สินค้าส่งออกจากไทยไปปากีสถาน ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ส่วนสินค้าที่ไทยนำเข้าจากปากีสถาน ได้แก่ น้ำมันดิบ สัตว์น้ำและอาหารทะเลแช่แข็ง พืชและผลิตภัณฑ์ จากพืช ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผ้าผืน เครื่องดื่มประเภทน้ำแร่ น้ำอัดลม และสุรา

ไทยกับปากีสถานมีเป้าหมายจะลดอุปสรรคด้านการค้าและการลงทุนระหว่างกัน ทั้งเชิงนโยบาย ด้านการผลักดันให้เกิดความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement-FTA) ไทย-ปากีสถาน และการขยาย เครือข่ายเพื่อเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจระหว่างภาคเอกชน ๒ ฝ่ายให้มากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการ เจรจา FTA ระหว่างไทยกับปากีสถานยังไม่แล้วเสร็จ แต่ทั้งสองฝ่ายคาดหวังว่า จะสามารถเจรจาสำเร็จในปี 2567

ความสัมพันธ์ด้านการลงทุน ปัจจุบันมีหลายภาคธุรกิจที่เข้าไปลงทุนในปากีสถาน ได้แก่ บริษัท ไทยยูริเทน เคมีคอล อินดัสเตรียล บริษัทเจริญโภคภัณฑ์ (ซี.พี. ปากีสถาน) นอกจากนี้ ยังมีบริษัทที่ส่งออกไปยังปากีสถาน อาทิ บริษัทมาลีสามพราน บริษัท ไทยซัมมิท ออโตพาร์ท และบริษัทซัมมิท ฟุตแวร์ (รองเท้าตรา Aerosoft) เป็นต้น ขณะเดียวกัน มีนักลงทุนปากีสถานได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน (The Board of Investment of Thailand-BOI) จำนวน 4 ราย ในสาขาการผลิตเส้นใยประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ และพรม

ปัจจุบัน มีคนไทยในปากีสถานประมาณ 1,198 คน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนที่สมรสกับชาวปากีสถาน 663 คน และนักศึกษาไทยในปากีสถาน 453 คน กำลังศึกษาอยู่ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย และในโรงเรียนสอนศาสนา ทั้งยังมีการจัดตั้งสมาคมนักเรียนไทยในปากีสถาน ทั้งนี้ มีแนวโน้มว่า คนไทยให้ความสนใจไปศึกษาต่อใน ปากีสถานเพิ่มขึ้น

ข้อตกลงระหว่างไทยกับปากีสถาน ที่สำคัญได้แก่ ความตกลงว่าด้วยการบริการเดินอากาศ (ปี 2499) พิธีสารแก้ไขสนธิสัญญาทางไมตรีระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน (ปี 2501) อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (ปี 2523) ความตกลงทางการค้า (ปี 2527) ความตกลงทางวัฒนธรรม (ปี 2534) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว (ปี 2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่าง BOI ไทย-ปากีสถาน (ปี 2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยเรื่องการส่งกำลังบำรุง (ปี 2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ปี 2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมเฉพาะเรื่องอื่น ๆ (ปี 2547) พิธีสารว่าด้วยการปรึกษาและความร่วมมือระหว่างกระทรวงการต่างประเทศไทยกับปากีสถาน (ปี 2547) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการโอนตัวผู้กระทำความผิดและการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญา (ปี 2550) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตระหว่างไทยกับปากีสถาน (ปี 2556) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมด้านการค้าระหว่างไทยกับปากีสถาน (ปี 2556) และบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งสภาธุรกิจร่วมระหว่างไทยกับปากีสถาน (ปี 2556)

นาย Anwar ul Haq Kakar

ตำแหน่ง	รักษาการนายกรัฐมนตรีปากีสถาน
เกิด	ปี 2515 (อายุ 52 ปี/ปี 2567) ในแคว้นบาลูจิสถาน
ศาสนา	อิสลาม
การศึกษา	ปริญญาโท สาขารัฐศาสตร์และสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยบาลูจิสถาน
พรรคการเมืองที่สังกัด	พรรค Balochistan Awami Party (BAP)
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2558-2560	- โฆษกมุขมนตรีแคว้น Balochistan
ปี 2561	- สมาชิกสภาแคว้นบาลูจิสถาน และโฆษกประจำแคว้น
14 ส.ค.2566-ปัจจุบัน	- นรม.ปากีสถาน

คณะรัฐมนตรีรักษาการปากีสถาน

ประธานาธิบดี	Arif Alvi
รักษาการ นรม.	Anwar ul Haq Kakar
รมว.กระทรวงการลงทุนจากต่างประเทศและกิจการพิเศษ	-
รมว.กระทรวงการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ	Ahmad Irfan Aslam
รมว.กระทรวงพาณิชย์	Gohar Ejaz
รมว.กระทรวงการสื่อสาร	Shahid Ashraf Tarar
รมว.กระทรวงกลาโหม	Anwar Ali Hyder
รมว.กระทรวงผลิตยุทธภัณฑ์ทางทหาร	Anwar Ali Hyder
รมว.กระทรวงกิจการเศรษฐกิจและการเมือง	Shamshad Akhtar
รมว.กระทรวงศึกษาธิการและการฝึกอาชีพ	Madad Ali Sindhi
รมว.แห่งรัฐ	-
รมว.กระทรวงการคลังและการจัดเก็บรายได้	Shamshad Akhtar
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Jalil Abbas Jilani
รมว.กระทรวงที่อยู่อาศัยและการทำงาน	Sami Saeed
รมว.กระทรวงสิทธิมนุษยชน	Khalil Francis
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและการผลิต	Gohar Ejaz
รมว.กระทรวงข้อมูล ข่าวสาร และการออกอากาศ	Murtaza Solangi
รมว.กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม	Umar Saif
รมว.กระทรวงการประสานงานระหว่างจังหวัด	Ehsan Ur Rehman Mazari
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Sarfraz Bugti
รมว.กระทรวงกฎหมายและยุติธรรม	Ahmad Irfan Aslam
รมว.กระทรวงกิจการทางทะเล	Shahid Ashraf Tarar
รมว.กระทรวงควบคุมยาเสพติด	Sarfraz Bugti
รมว.กระทรวงความมั่นคงทางอาหารและการวิจัย	Kauser Abdullah Malik
รมว.กระทรวงบริการสาธารณสุขแห่งชาติ ระเบียบ และ การประสานงาน	Nadeem Jan
รมว.กระทรวงพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และชาวปากีสถานในต่างแดน	Sarfraz Bugti
รมว.กิจการรัฐสภา	Murtaza Javed Abbasi
รมว.กระทรวงการวางแผน พัฒนา และการปฏิรูป	Sami Saeed
รมว.กระทรวงบรรเทาความยากจนและการรักษาความปลอดภัย สาธารณะ	Shazia Marri
รมว.กระทรวงพลังงาน	Muhammad Ali
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Jamal Shah
รมว.กระทรวงการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ	Fawad Hasan Fawad
รมว.กระทรวงการรถไฟและการบินพลเรือน	Farhat Hussain Khan
รมว.กระทรวงกิจการศาสนาและการสร้างความสามัคคีระหว่าง ศาสนา	Aneeq Ahmad

รณว.กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
รณว.กระทรวงรัฐบาลกลางและภูมิภาคชายแดน
รณว.กระทรวงทรัพยากรน้ำ

Umar Saif
-
Ahmad Irfan Aslam

(ต.ค.2566)

